

Finantsminister har begrundet sit Forslag til en saadan Forandring, men den Begrundelse kan jeg heller ikke gaee ind paa. Den hoitærede Finantsminister mener, at Krigsskattens Beløb vilde i de fleste Tilfælde overstige det Beløb, som de Vedkommende efter den foreslagte Indkomstskatlov vilde komme til at svare, og i de Tilfælde, hvor den ikke vilde naae dertil, der bliver da at tage Hensyn dertil ved Beregningen af Indkomstskatten. Men det Samme, mener jeg, er Tilfældet med alle de Mindre, som efter de foregaaende Paragrapher skulle svare Krigsskat, jeg mener, at det Samme maa være Tilfældet for de Næringsdrivende i Kjøbstæderne, for de mindre Huuseiere i Kjøbstæderne og for andre Saadanne, som ere i saa smaa Stillinger, at deres Næringskrigsskat ikke har været synderlig hoi; men med Hensyn til disse har man ikke foreslaaet nogen tilsvarende Forandring. Det er anført, at man mener alligevel at faae det Samme ind fra de vedkommende Beboere i Indkomstskatten, og at man derfor kan lade dem udgaae i Krigsskatloven, men jeg kan dog ikke indsee, hvorledes man saaledes bestemt kan drage Grændsen saaledes og sige: de, der ere ansatte til Næringskrigsskat af 50 Rbd. eller derover, de ville komme til at svare mere i Krigsskat end i Indkomstskat, men derimod de, der skulle svare en mindre Krigsskat end 50 Rbd., ville ikke komme til at svare mere i Krigsskat end i Indkomstskat. Jeg kan ikke see, at der her er nogen bestemt Grændse; jeg sætter f. Ex., at en Mand, efter Krigsskatloven skal svare 48 Rbd. i Krigsskat, men at han efter Loven om en Indkomstskat kun vilde komme til at svare 40 Rbd. eller 44 Rbd., saa estergiver man ham jo i Forhold til hans andre Medborgere disse 8 eller 4 Rbd., som han slipper ringere end hans andre Medborgere, naar man ikke lader ham staae her i Krigsskatloven, som han stod i den forrige Aar. Dette var et Punkt, jeg kunde ønske at høre nærmere udviklet.

H. Ottesen: Ja, jeg har naturlig ogsaa fundet det underligt, at ifjor blev Næringskatten fordoblet for Kjøbstæderne, og at Bygningskatten nu iaar ogsaa skal fordobles. Jeg hørte meget godt, hvorledes den ærede Finantsminister var kommen til dette Resultat;

men jeg kan ikke andet end yttre min Forundring over, at vi, skjøndt vi have modtaget Loven om Consumtionens Ophævelse med megen Glæde, skulde betale den med en større Skat. Efter den ærede Finantsministers Dypgivende skulde det være 80,000 Rbd., som samtlige Kjøbstæder skulde spare ved Consumtionens Ophævelse; men, naar vi skulde have et Paalæg af 100 pCt. af Bygningsafgiften, vil det vistnok løbe mere op end til 80,000 Rbd. Jeg kan ikke sige, hvad Bygningsafgiften er i det Hele; men det nye Paalæg paa Frederits vil i det Mindste blive 2,600 Rbd., hvorimod Andelen af de 50,000 Rbd. vil blive 1,300 Rbd., jeg antager altsaa, at den Skat, vi komme til at svare, fordi Consumtionen er ophævet, vil beløbe sig til 100,000 Rbd. Men det synes mig slet ikke passer; thi jeg har ikke kunnet indsee Andet, end at Kjøbstæderne allerede vare godt beskattede ved de directe Skatter førend dette Paalæg. Skulde Thinget virkelig, som jeg ikke vil haabe, komme til den Mening, at Kjøbstæderne kunde taale mere Skat, saa lad os for Alting ikke lægge den paa Bygningerne, ligesom jeg ogsaa maa formene, at, naar Frederits udreder en Krigsskat paa over 8,000 Rbd. foruden den Skat, som ligger paa Formuen, som man ikke kan sige er stor, fordi kun Faa eie Capitaler, ere disse over 8,000 Rbd., en meget stor Krigsskat for en saadan By. Vel kan man trøste sig med, at saa kommer man ikke til at give Indkomstskat, thi det er ganske afgjort, at Indkomstskatten, om den end steg til 6 pCt, ikke vil ramme mange Sjæle i Frederits. Jeg haaber derfor, at det ikke skal være det ærede Things Mening, at man saaledes skulde blive ved at fordoble Krigsskatten for Kjøbstæderne, men at det engang maa komme dertil, at Kjøbstad og Land ligne en fælles Skat i al Stikfælighed. Flere ærede Talere ere komne tilbage til Spørgsmaalet om Bygningskrigsskattens Forhøielse. —

„Bygningskrigsskattens Forhøielse. —
„Punkt skal jeg derfor først berøre —

Finantsministeren: En æret Rigsdagsmand har yttret, at han ikke kunde begribe, hvorledes Regjeringen bestandigt søgte at gribe dybere og dybere i Kjøbstadborgernes Lomme, uden at gjøre det Samme med Hen-